

Андрусенко С.І., старший викладач кафедри бойового та логістичного забезпечення, Київський інститут Національної гвардії України

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ ТЕХНІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВОДІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Запорукою динамічного розвитку національної економіки держави є ефективне функціонування автомобільного транспорту. В Україні засобами автомобільного транспорту щорічно перевозиться до 80% від загального обсягу вантажоперевезень. Разом із тим дорожній рух є джерелом підвищених соціально-економічних ризиків.

Протягом минулого десятиліття на дорогах країни було зареєстровано майже півмільйона аварій, внаслідок яких близько 70 тис. чоловік загинули, понад 500 тис. отримали поранення різного ступеню тяжкості. У середньому на 100 тис. населення припадає 10,6 загиблих через ДТП. Це один із найвищих показників у Європі. Для порівняння: в країнах Європейського Союзу в середньому він становить 3-5 загиблих на 100 тис. населення. Понад 70% дорожньо-транспортних пригод із потерпілими в Україні стаються в населених пунктах, при цьому на такі ДТП припадає 44% від усієї кількості жертв дорожньої аварійності.

Відповідний показник більшості країн Європейського Союзу не перевищує 33%. Колосальна шкода завдається економіці країни. За різними підрахунками середня сума прямих збитків, заподіяних внаслідок одного ДТП, складає від 5000 до 7000 гривень.

Сучасні автомобілі, що стоять на озброєнні підрозділів Національної гвардії України, мають хороші експлуатаційні якості: динамічність, високу прохідність, паливну економічність, підвищену сталість тощо. Успіх у сучасному бою неможливий без наявності надійних засобів пересування.

Автомобільна техніка, що надходить у війська, характеризується високою складністю конструкцій. Тому від військових водіїв вимагається висока технічна підготовка, вміння ефективно та за призначенням використовувати закріплену техніку.

Крім загальних вимог, що пред'являються до водія, викладених у Правилах дорожнього руху України, військові водії повинні вміти діяти на полі бою у складі підрозділу.

Вони повинні відмінно володіти автомобільною технікою, вміло її обслуговувати, виконувати роботи з поточного ремонту, підтримувати її працездатність, зберігати, пильнувати, щоб вона завжди знаходилась у

справному стані та повній готовності до використання за штатним призначенням, тобто вони повинні бути готовими виконувати функції механіків.

Отже, військовий водій повинен вміти самостійно керувати машиною і бути підготовленим до цього; він боєць підрозділу, обслуги, екіпажу і повинен бути підготовленим на рівні його провідних фахівців, і він же механік, здатний самостійно готувати машину до використання, проводити її технічне обслуговування, виявляти та усувати несправності.

Тому на всіх заняттях з технічної підготовки необхідно готувати водіїв до подолання небезпеки та труднощів бойової обстановки, формувати у них здатність витримувати великі нервово-психічні навантаження, фізичне напруження, переносити негаразди, виявляти ініціативу, стійкість, мужність, хоробрість.

Необхідно постійно виховувати у водіїв любов до машин, впевненість в їх високих якостях, почуття особистої відповідальності за збереження та постійну бойову готовність машин, за достеменне та обов'язкове дотримання правил дорожнього руху.

Основним методом навчання водіїв є практичні заняття в парках, пунктах технічного обслуговування та ремонту, спеціальних класах, на автодромах та в польових умовах. Це означає, що необхідно готувати водіїв до дій в складній динамічній обстановці, яка вимагає максимального напруження фізичних та духовних сил. Чим складніша обстановка на навчанні, під час маршу, тим більше винахідливості, майстерності, витримки вимагає вона від осіб, що навчаються, тим більше користі від заняття, тим вище віддача навчального часу.

Успішне виконання завдань технічної підготовки досягається:

- повсякденним керівництвом технічною підготовкою з боку командирів;
- високою їх вимогливістю та наданням підрозділам своєчасної та конкретної допомоги у правильній організації технічної підготовки та проведенні занять у повному обсязі програм навчання;
- постійним удосконаленням технічних знань та методичних навичок керівників занять;
- наявністю навчально-матеріальної бази, що відповідає сучасним вимогам технічної підготовки особового складу автомобільної служби.